

Vlagyimir Megre

Az Élet Energiája

Megre

Hetedik könyv

Anasztázia

szerint

**a könyv szövegébe
olyan betűkapcsolatok és szókombinációk
vannak beleszőve,
melyek az emberre játékosan hatnak.**

**E hatást akkor érezhetjük,
amikor a könyvet úgy olvassuk,
hogy hallásunkat és érzésünket
nem gátolják**

**azok a mesterséges hangok,
melyeket tárgyak és gépek hoznak létre.**

**Ám a Természet hangjai
- a madarak éneke, az eső lágy hangja, kopogása,
a levelek suttogása a fákon -
e játékos hatást segítik és erősítik.**

Anasztázia ezen állítását
több tízezer olvasó erősítette meg
a világ különböző tájáról küldött levelében.

Az Elet Energiája
az Oroszország Zengő Cédrusai könyvsorozat hetedik része.

Vlagyimir Megre

Az Élet Energiája

Oroszország Zengő Cédrusai
könyvsorozat

Hetedik könyv

2010

Az Élet Enegiája
Vlagyimir Megre

Fordította: Bartkó Edith
Verseket fordította: Füzesi Magda
Lektorálta: Kemény Zoltán
Korrigálta: Dömötör Boglárka

Grafikus: Roland Cisko

Copyright © Vlagyimir Megre
Translation copyright © Silvana, Bartkó Edith
Cover design copyright © Vlagyimir Megre

A könyvre vonatkozó összes szerzői jogot a törvény védi. A könyvnek, annak anyagának vagy illusztrációinak a felhasználása, sokszorosítása csak a szerzői jogok tulajdonosai írásos beleegyezése alapján történhet.

Vlagyimir Megre
www.megre.com

Silvana
www.anasztazia.hu

ISBN 978-80-969539-7-4
EAN 9788096953974

A TEREMTŐI GONDOLAT

Az ember élete! Mitől vagy kitől függ? Miért lesz valakiből uralkodó, hadvezér, mások pedig betevőjüket miért a szemetes kukák-ból gyűjtögetik össze? Mitől, vagy kitől függ ez?

Van egy mondás, mely szerint a sorsa mindenkinek már születésekor meg van szabva. Ha ez igaz, akkor az ember csupán egy jelentéktelen csavar valamilyen mechanizmus rendszerében és nem Isten magasan fejlett teremtménye.

Egy másik mondás szerint azonban az ember önrendelkező teremtmény, amely magába foglalja a Világegyetemben fellelhető összes energiát.

Ám az emberben van még egy energia, mely csupán reá jellemző. A neve: „a gondolat energiája”. S ha az ember megérti, mivel bír, megtanulja azt teljes mértékben felhasználni, akkor a Világegyetem uralkodójává válik.

Vajon melyik e két egymást kizáró állítás közül az igaz?

Hogy megtanuljunk benne eligazodni, idézzünk fel egy régi történetet, melyből mára már anekdota lett.

Volt egyszer egy ember, aki felháborodva élete folyásán, elkeseredésében a városszéli erdőbe futott, magasba emelte ökölbe rándult kezét, s Istenhez fordulva így kiáltott:

– Tovább én már nem tudok így élni! Igazságtalanság és káosz uralkodik a Te Földi Országodban! Vannak, akik drága luxuskocsiban furikáznak városszerte, éttermekben tömik hasukat degeszre, mások szemetes kukákból szedik

össze élelmüket. Nekem, például, még egy pár új cipőre sincs pénzem. Ha Te, Isten, igazságos vagy, ha egyáltalán létezel, akkor segíts nekem sok pénzt nyerni a lottón!

Kiderült az ég, szertefoszlottak a felhők, kisütött a Nap, meleg napsugár cirógatta gyengéden a kiáltozó embert, s az Égből Isten nyugodt hangja imígyen szólott hozzá:

— Nyugodj meg, Fiam! Én kérésedet teljesíteni készen állok.

Megörült az ember. Mendegélt az utcán, mosolyogott, s elégedetten nézegette a boltok kirakatait, s arról ábrándozott, milyen portékát vesz majd, ha megnyeri a lottó főnyereményét.

Egy év tűnt tova, de emberünk bizony semmit sem nyert. Ezért hát arra a következtetésre jutott, hogy Isten őt csúnyán rászedte.

Teljesen feldühödött állapotban ismét ama helyre ment az erdőbe, ahol Isten ígéretét hallotta s így kiáltott:

— Nem teljesítetted, Isten, ígéretedet! Te engem becsaptál! Egész éven át vártam. Arról álmodoztam, mi mindent veszek majd a nyereményből. Egy egész év is elmúlt már, de semmit sem nyertem.

— O, jaj, Fiam! — hangzott az Égből egy szomorú hang. — Ha sok pénzt szeretnél volna nyerni a lottón, akkor egész éven át miért nem vásároltál egyetlen lottószelvényt sem?

Ezt a kurta történetet, anekdotát mesélik az emberek. Kinevetik a szerencsétlen flótást:

Hát hogyhogy nem tudatosította, hogy legalább egy lottószelvényt kellett volna vásárolnia ahhoz, hogy álma valóra váljon, pénzt nyerjen a lottón. Emberünk azonban e magától értetődő legalapvetőbb dolgot sem teljesítette.

Itt nem maga a példázat a lényeg, sem az, hogy megtörtént-e az, amiről szól. A legfontosabb ugyanis az ember hozzáállása a végbemenő eseményekhez.

Az, hogy az emberek az anekdotában szereplő egyén okulhatatlanságát nevetik ki, éppen azt sugallja, hogy talán tudat alatt értik, hogy az ő saját jövődjük nem csupán valamilyen „Magasabb Erőktől” , Isten szándékától függ, hanem tőlük maguktól is.

S most próbálja meg mindenki elemezni saját életének helyzeteit. Megtett Ön minden nélkülözhetetlent álma megvalósításáért?

Bizton és nem is alaptalanul merem állítani, hogy bármely, még a legirrealisabbnak tűnő és teljesen fantasztikus vágy is megvalósul, ha az ember megteszi a vágya beteljesülése felé vezető egyszerű, egymás után következő lépéseket.

Ezen állítást számtalan példával lehetne bizonyítani, íme, e példák egyike: